

Op vrijdag 3 februari organiseerde de SAP een politieke meeting in zaal De Markten in Brussel. De meeting draaide helemaal rond de noodzaak van de opbouw van een politiek alternatief in België, na de strijd tegen het generatiepact. Sprekers van dienst waren: Jef Sleenckx (ex- sp.a parlements lid), M. Lievens (SAP), Basile Pot (LCR, Frankrijk) en Manuel Kellner (Linkspartei, Duitsland). De meeting kon rekenen op een brede belangstelling: we telden 84 aanwezigen.

Deze meeting kaderde in de campagne "Een andere politiek is mogelijk ", die de SAP afgelopen najaar lanceerde. We verkochten opnieuw een heel aantal exemplaren van het bijhorende campagneboek "Het neoliberale bedrog", dat ook nog steeds via deze site kan besteld worden.

De auteur van dat boek, M. Lievens, opende de avond. Hij had het ondermeer over de bijdrage van de Vierde Internationale in Europa aan de opbouw van nieuwe en brede antikapitalistische partijen, zowat overal op het continent. Daarbij verwees hij ondermeer naar het Portugese Links Blok, de Deense Rood-Groene Alliantie, het Engelse Respect, de Duitse Linkspartei en het Italiaanse Rifondazione Comunista. Ook de LCR, de Franse zusterorganisatie van de SAP, mocht niet in het rijtje ontbreken. Onze Franse organisatie kende de jongste jaren een sterke groei in ledenaantal, maar wist ook enkele puike verkiezingsresultaten neer te zetten, al dan niet in alliantie met Lutte Ouvrière. Lievens stelde dat België niet eeuwig de uitzondering op de Europese regel kan blijven en dat antikapitalistisch links, na de strijd tegen het generatiepact werk moet maken van de opbouw van een geloofwaardig alternatief, dat er ook in kan slagen om ontevreden linkse kiezers die vandaag in de verleiding van extreem-rechts komen, terug te winnen voor de linkerzijde.

Manuel Kellner militeert in de WASG, de West-Duitse component van de Linkspartei, de nieuwe linkse kracht die tijdens de jongste verkiezingen als een duivel uit een doosje de kop opstak en in één klap 8 procent van de stemmen wist te bemachtigen. Manuel vertelde over de opbouw van deze nieuwe kracht, die het resultaat is van een lange strijd vanuit vakbonden en sociale bewegingen tegen de keiharde soberheidspolitik van Gerhard Schröder en co. Opvallend is dat niet enkel delegees en basismilitanten van de vakbonden kozen voor een nieuwe politieke beweging, ook heel wat kaderleden speelden een rol in de opbouw ervan. Voorts waren er militanten uit de andersglobalistische beweging en radicaal links. Tot slot kozen ook honderden teleurgestelde SPD-leden voor de nieuwe kracht. De WASG kreeg helemaal de wind in de zeilen toen ze samen met de Oost Duitse PDS de nieuwe Linkspartei vormde en Oscar Lafontaine besliste om zich aan te sluiten bij deze nieuwe partij. Uiteraard bestaan er ook binnen die Linkspartei nieuwe politieke tegenstellingen, maar de belangrijkste evolutie bestaat erin dat er voortaan een partij bestaat links van groenen en sociaal-democraten die zich verzet tegen de sociale afbraakpolitiek van de nieuwe regering. Bovendien heeft antikapitalistisch links vandaag een veel breder kader om binnen te werken en zich te organiseren.

Basile Pot vertegenwoordigde de LCR maar sprak ook vanuit zijn ervaring als syndicalist bij de Franse spoorwegen. Hij had het over hoe je als antikapitalistische kracht bredere verbanden kan opbouwen op basis van een klaar en duidelijk antineoliberaal platform. De LCR stelt voor zichzelf een soort van minimumprogramma op van directe eisen (tegen werkloosheid, sociale uitsluiting, privatiseringen etc.) en tracht achteraf de breedst mogelijk eenheid op te bouwen rond die eisen. Op die manier, stelde Basile Pot, schuilt er geen enkele tegenstelling in de opbouw van bredere antineoliberaale verbanden en de opbouw van een antikapitalistische organisatie. Voor de LCR is immers het tegendeel waar: hoe meer de organisatie kan wegen op de reële debatten in de Franse samenleving, hoe makkelijker mensen aansluiten. Uiteraard verwees hij ook naar het geslaagde gevecht tegen de Europese grondwet in zijn land.

Jef Sleenckx ten slotte riep in klare bewoordingen op voor de opbouw van een politiek alternatief in België. Sinds hij samen met George Debunne en Lode Van Outrive de boer op trok om een democratisch debat te eisen over de Europese grondwet wordt hij wekelijks overal te lande uitgenodigd om te spreken. Vooral tijdens en na de strijd tegen het generatiepact had hij naar eigen

zeggen bijzonder veel contacten met delegees in tal van bedrijven in Vlaanderen en Wallonië. Zeer vaak kreeg hij de vraag voorgeschoteld: "Jef, op wie moeten wij nu nog stemmen". Sleenckx vreest dat de sp.a niet langer in staat is om stemmers terug te winnen van het Vlaams Belang, gezien de partij te sterk naar het centrum is opgeschoven. Hij verwees daarbij naar een interne peiling waaruit zou blijken dat het VB momenteel aan 28 procent van de stemmen zou komen in Vlaanderen. Geen tijd te verliezen, besloot Jef. Als we er al maar in slagen om enkele procenten terug te winnen van het VB dan is het de moeite waard... Sleenckx legde er de nadruk op dat een nieuwe linkse politieke beweging zich ook moet richten tot mensen van het ACV. In zijn ogen mag zo'n initiatief dus geen mensen afschrikken met een té strikt socialistisch profiel.

Tijdens de komende weken zullen we deze discussie ongetwijfeld verder zetten op deze site, in ons blad Rood of tijdens een volgende activiteit van de SAP.